

IMPRESSUM

Urednik:

Luka Blažević

Broj uredili:

Luka Blažević

Ivan Nekić

Tomislav Klarić

Ivana Đapić

Milica Jerković

Leonarda Ružička

Draženko Tomić

Jure Robert Nikšić

Vedrana Dramac

Lektorica:

Katica Marković, prof.

Nakladnik:

Župni ured Lički Osik

Tisak:

Alfa-commerce, Zagreb

SADRŽAJ

UVODNIK

Biskupova božićna poruka	2
Božićni običaji	3
Papina poruka za Novu godinu	7
Biskupova poslanica za lit. godinu	8
Poslanica za Nedjelju Caritasa	10
Svećenici i Caritasovi volonteri	11
Nedjelja Caritasa	12
Sabor kat. mladeži	15
Komemoracija za Kulske žrtve	17
Susret logoraša i zatvorenika	18
Spomen na Kulske žrtve	16
Proslava svete Cecilije	22
Predstavljane naših prvopričesnika	23
Predstavljane naših krizmanika	24
Sveti Nikola u osičkoj crkvi	25
Dani kruha	26
Osnovano KUD Široka Kula	27
Sjećanje na Vukovar	28
Dobri duh Široke Kule	30
Slučaj Šimić	31
Kršteni, vjenčani, umrli	32
Darovi za crkvu	33
Jesenski plodovi	34
Božićno-novogodišnja događanja	36

BOŽIĆNA PORUKA I ČESTITKA BISKUPA

Mons. dr. MILE BOGOVIĆA

Draga braćo vjernici!

Pred nama je blagdan Božića kada slavimo otajstvo rođenja Sina Božjega kao čovjeka. S osjećajem radosti pratimo u duhu Mariju i Josipa na putu prema Betlehemu i raspjevane duše molimo da „svemu svijetu nikne spas“. U Božjem planu bilo je da se Sin Božji utjelovi u krilu žene, da se rodi i odgoji u krugu obitelji, da svoj životni vijek na svijetu proživi u uvjetima u kakvim žive i drugi ljudi.

Dijete je budućnost

U predbožićno vrijeme nametnuta nam je rasprava o drukčijem poimanju braka i obitelji, o drukčijem poimanju čovjeka kao muškog i ženskog i o njegovim pravima. Ono što je u tome zabrinjavajuće što je na toj vjetrometini novog rasporeda dijete ostalo „bez krova nad glavom“, neosigurano i nezaštićeno u ne-

kom zapuštenom skloništu, tretira se kao slučajno i prigodno.

Već je to dovoljan znak za uzbunu, jer je dijete budućnost čovječanstva; ako je ugroženo dijete, ugroženo je i čovječanstvo. Hoće li dijete biti plod osobne ljubavi supružnika, hoće li se roditi u okruženju u kojem ima sigurne uvjete za svoj rast i dobar odgoj, kao što su brak i obitelj, ili će se njegov dolazak i razvoj kretati mračnim putovima medicinskih eksperimenata, epruveta i frižidera i biti prepušteno poslije nestabilnim zajednicama - o tome doista, ovisi ne samo dobro djeteta nego i čovječanstva. Zato je prijeko potrebno da se uvijek dobro odvagne, kada se govori o sudbini djece, što slijedi sutra i prekosutra ako se prihvati i ozakoni neki prijedlog, da se dobro promisli kamo i dokle teče ta rijeka iz izvora koje danas stvaramo.

U raspravama o djeci i o budućnosti čovjeka čuju se često mišljenja koja se već sutra pokažu kriva, kao da se na čovjeku mogu praviti neodgovorni eksperimenti – pa da vidimo što će biti! Dijete se, nerijetko, pojavljuje kao biće na koje netko ima pravo, ali nije, pritom, jasno treba li tom djetetu osigurati prava koja mu pripadaju. Ne priznaje mu se, katkada, pravo rođenja,

ni pravo na očinsku i majčinsku skrb. Neprirodno je tražiti pravo na dijete bez spremnosti na prirodno majčinstvo i očinstvo. Opasno je da se i dijete počne vrjednovati po normama tržišne ekonomije, poput robe. Kada je dijete ugroženo, ugrožena je budućnost čovječanstva.

Ne kaže se bez razloga: „Dajte dijete majci!“ Nema jače veze od one: majka – dijete. Nema boljeg razumijevanja nego na toj crti. Majčin organizam mijenja se u skladu s potrebama djeteta. Ne mogu se naći neki bolji uvjeti za rast djeteta nego li je to majčinska ljubav i nježnost te očeva zaštita i potpora. Znanost potvrđuje da je dijete slika svojih roditelja i da su oni najpozvaniji i najprimjerniji da ga odgajaju, da mu pomažu u rastu. Kada je iz nekih razloga nemoguća prisutnost bioloških roditelja u odgojnom procesu, nadomješta se to nečim drugim, ali nikako se to drugo ne može staviti na istu razinu s onim prvim.

Zamislimo mi svoj rast bez svijesti o postojanju oca i majke kraj nas!

Odgoj za slobodu u znaku križa

Naša Biskupija ušla je u novu pastoralnu godinu pod geslom: Odgoj za slobodu u znaku križa.

Dijete očekuje da svi žive za njega – Odgoj je uspješan ako mu se pomogne rasti do toga da ono živi za sve, da bude dar svima. To je zrelost! Dijete započinje svoj život kao čista potreba. Taj osjećaj potrebe drugoga treba uvijek sačuvati i u tom smislu biti kao djeca, temeljni je religijski osjećaj, ali i odgojni. Osjećaj da si potreban, da si nesavršen, da od drugoga možeš mnogo primiti, naučiti, čuti, preduvjet je rasta pod svakim vidom. S druge strane, udaljavanje od potrebnoga, kada mislimo samo na sebe, udaljavanje je i od najpotrebnijega – djeteta. To se očituje u suvremenom hedonističkom i potrošačkom svijetu.

Kada se govori da čovjek treba rasti prema tome da bude dar svima, treba istaknuti kako je vlastitost dara da je on slobodan, da se ne daruje pod pritiskom i prisilom. Sve ono što je

Isus radio bilo je izraz njegove slobode da živi i daruje se drugima, kao što se u Presvetom Trojstvu slobodno daruje Ocu i Sinu i Duhu Svetom. Takvo njegovo darivanje kao čovjeka ljudima počinje onda kada je „radi nas i radi našega spasenja sišao s neba“, kako molimo u Vjerovanju. Ne zato što ga netko prisiljava nego zato jer se doživljava kao dar drugima: daruje se u punoj slobodi.

To Kristovo darivanje ljudima naići će na nerazumijevanje, prepreke, otpor pa čak i osudu, sve do kalvarijskog križa. No time je svakom čovjeku naviještena radosna vijest darivanja i najsigurnija pobjednička „karta“ kada se iz ljubavi ponese i križ za drugoga. „Ludost križa“, kako bi rekao sv. Pavao, najveća je mudrost. Darivanje je način Božjeg vječnog života i sreće.

Idući ususret rođenju Božanskog Djeteta, dragi vjernici, probudimo svijest da će i danas i do kraja svijeta razni Herodi tražiti načine da pogube dijete (usp. Mt 2, 13), ali je to uvijek ugroza čovjeka i čovječanstva. Budućnost svijeta otvorena je rođenjem Djeteta. „Dijete nam se rodi, sin nam je darovan!“ – poručuje nam prorok.

Čestit Božić i blagoslovljenu 2014. godinu, želi svima vjernicima Gospićko-senjske biskupije i svim ljudima dobre volje

Biskup:
Mile Bogović (8. 12. 2013.)

BOŽIĆNI OBIČAJI

Svake godine, nekako u ovo doba, pomislim kako ću ove godine biti ažurnija što se tiče priprema za Božić i kako ću na vrijeme i na miru otići u božićni šoping, kako ću tjednima prije napraviti adventski vjenčić i početi izrađivati ukrase i božićne čestitke i kako ću najmanje dva tjedna prije ispeći bar one najsitnije božićne kolače. I svake godine vrijeme kao da me pregazi i odjednom se nađem usred 12-tog mjeseca sa hrpom pre-

divnih planova u glavi ali neobavljena posla i onda u totalnom kaosu rješavam sve to na brzinu. Moram priznati da su mi sve te pripreme oko božića puuuno draže od kada imam djecu jer oni su uključeni u gotovo sve aktivnosti oko toga, uz njih je taj Božićni duh puno življi i smisleniji. Kada bi ih pitala što najviše vole oko Božića vjerujem da bi se teško mogli odlučiti. Obožavaju sveee :DA niti ja nisam daleko od toga. Ia-

ko, meni su božićni kolači nekako najmiliji. Obožavam sve u vezi toga i u stanju sam nakupovati i prelistati tone časopisa takve blagdanske kulinarske tematike i iako imam već pozamašnu zbirku takvih časopisa, nikad ne mogu odoliti i kupiti bar još jedan. Stoga ne sumnjajte da ćete ovdje kod mene pronaći puuuuno recepata za božićne kolače ;)Poneki već postoje u kategoriji 'Sitni kolači' a ove ću godine tu zbirku svakako nadopuniti sa još nekoliko finih božićnih delicija. Stoga, budite samnom u ovom narednom predbožićnom periodu jer ću Vam pripremiti puno toga.

No, kako god bilo, Advent nam je pred vratima pa će možda i Vama i meni dobro doći nekoliko podsjetnika na tradicionalne hrvatske božićne običaje. Božić se kao kršćanski blagdan u svakom narodu obilježava na poseban način čineći tako dio njegove etnografske baštine. Evo nekoliko glavnih odrednica predbožićnog vremena:

Sveta Katarina (25. studenog) – sigurno ste već čuli za onu staru narodnu izreku “Sveta Kata – snijeg na vrata” ali je to također dan kojim u nekim dijelovima lijepe naše počinje božićna priprava i traje točno mjesec dana.

Advent ili Došašće je vrijeme priprema za dolazak i rođenje Isusa Krista, a sastoji se od 4 tjedna koja neposredno prethode Božiću i koja simboliziraju 4 tisućljeća koliko je po Bibliji prošlo do stvaranja svijeta do dolaska Kristova. U današnje se vrijeme kao najčešći znak adventa pojavljuje advenstki vjenčić koji se u pravilu i izvorno radi od zimzelnih grančica koje se savijaju u krug, tako da nema ni početka ni kraja te na taj način simbolizira vječnost. U vijenac se umeću 4 svijeće koje označuju 4 razdjelnice u ljudskoj povijesti: stvaranje, utjelovljenje, otkupljenje i svršetak. Prve adventske nedjelje pali se prva svijeća i tako redom do Božića preostale 3. Svatko radi (ili kupi već gotovi) advenstki vijenčić prema svojim željama i htijenjima, no u današnje mu vrijeme prijeti realna opasnost da postane puki ukras i samim time pomalo gubi svoju simboliku i snagu poziva na božićnu pripravu.

Zornice – Za advent su karakteristične rane mise Zornice, koje također imaju svoju ‘ulogu’ u božićnoj pripravi.

Sveta Barbara <http://recipeci.com/wp-content/uploads/2010/11/Pšenica-300x225.jpg> (4. prosinca), Sveti Nikola (6. prosinca) i Sveta

Lucija (13. prosinca) – u pojedinim krajevima također imaju ulogu početka kruga božićnih običaja. Za Svetog Nikolu svi već jako dobro znamo tko je i što nam on lijepoga donosi u čizmice koje se sa neviđenim marom glancaju večer prije ;) dok se na Sv. Barbaru i Sv. Luciju sije pšenica kao simbol obnove života i plodnosti. Sam običaj je pretkršćanskog porijekla ali danas ima kršćansku simboliku, a svrha mu je blagoslov ljetine. Do Božića pšenica lijepo naraste u posudi ispunjenoj vodom ili teglici sa zemljom, te ukrašava božićni stol a kasnije kutak ispod okićenog bora uz jaslice. Prema narodnom vjerovanju, gustoća iznikle pšenice, boja i sočnost njezinih vlati, predskazat će bolju ili lošiju žetvu iduće godine. Hmmm zašto je moja pšenica uvijek tako, nekako rijetka?

Slama – se kao znak Božića još uvijek može susresti u nekih ruralnim sredinama. Trenutak unošenja slame u kuću, što je obično činio glavni član domaćinstva, označavao je službeni početak proslave blagdana Božića. Unošenje slame i rasprostiranje po podu događalo se s izričitim naglaskom na događaj Božića, jer su redovito taj čin članovi obitelji pratili pjevanjem božićnih pjesama. Slama bi se rasprostrela po podu pod stolom, manji se dio stavljao na stol i pokrivaio stolnjakom, a dio se klasja vezivao u snopove ili pleo u vijence. Nakon večere, svi bi ukućani od stola pošli do slame gdje bi sjedili i pričali do vremena polaska u crkvu, a u pojedinim se krajevima na Badnju

noć nije spavalo u krevetu već na donesenoj slami. Slama razasuta po tlu bila je znak Isusova rođenja u štalici, dok je simbolika snopova i vijenaca vezana uz plodnost. Poslije blagdana tu su slamu smatrali blagoslovljenom i jamstvom dobrog uroda u vrtu i polju. (prema usmenoj predaji moje svekre odrasle u Molvama)

Badnjak – noć prije Božića i ime je to koje je povezano je s riječi "bdjeti" budući da se na taj dan bdije čekajući Isusovo rođenje. Nekada davno, zbog samog običaja bdjenja i nekadašnje situacije bez električne struje i modernih sprava, bilo je nužno osvijetliti prostorije svijećama, koje su ujedno postale i simboli novog života i nade. Izrađivale su se posebne svijeće, tzv. voštanice, a često su se povezivale tri svijeće hrvatskom trobojnicom. U današnje vrijeme je za badnjak karakteristično kićenje božićnog drvca i meni osobno to je najljepši i najtopliji trenutak Božića i podjednako uživamo u tom ritualu svake godine svi – i mali i veliki. Nakon kićenja drvca odlazi se na kasnu svetu misu polnoću na kojoj se slavi dolazak malog Isusa. Od kada imamo djecu najčešće idemo svi zajedno na dječje polnočke koje počinju nešto ranije i uvijek su sadržajem prilagođene djeci, kroz zanimljive igrokaze.

Kićenje Božićnog drvca – Premda je kićenje božićnog drvca star običaj, u hrvatskim krajevima on nije bio raširen sve do sredine 19. st., uglavnom utjecajem njemačke tradicije. Bez obzira na to što kićenje drvca nije bilo rašireno, domovi su se prije svejedno na Badnjak kitili cvijećem i plodovima, a posebno zelenilom, a to su najčešće činila djeca. Isprva su se kitila bjelogorična stabla, a poslije zimzelena, i to voćem umotanim u staniol papir te raznim slasticama i ukrasima izrađenim od papira, najčešće lanci te razne niti. Čest su i lijep ukras bili pozlačeni orasi i lješnjaci kojima se kitilo drvce, a najčešće su se postavljale svijeće, simboli nade i božanstva. Poslije su se postavljali i komadići vate, voska ili papira koji su simbolizirali snijeg na drvцу i tako su ga ukrašavali. Kod nas doma se već tradicionalno svake godine izrađuje jedan dio ukrasa od papira pa će tako biti i ove godine. Jedva čekam :)

Jaslice – koje se stavljaju pod božićno drvce izravno ukazuju na događaj koji se proslavlja – noć Isusova rođenja i jasno označuju da se on rodio u štali. Nekada su se jaslice radile od gipsa, gline ili drveta, a nalazile su se samo u crkvama i bilo je pitanje časti napraviti što veće i vjerodostojnije jaslice. U

njima su likovi Isusa, Marije i Josipa, pastira, trojice mudraca i njihove pratnje, a zatim vola i magarca te ovaca i deva. Prema nekim zapisima prve jaslice, u prirodnoj veličini napravio je Sveti Franjo još 1223. godine. Najstarije danas sačuvane jaslice nalaze se u vrtnoj kapeli franjevac na otočiću Košljun uz otok Krk. Načinio ih je nepoznati majstor u 17. stoljeću. U kućama se jaslice postavljaju tek od 19. st. U Hrvatskoj je poznato i koledanje uz nošenje jaslica, a početkom ovoga stoljeća jaslice postaju vrlo čest ukras crkvi kroz božićno vrijeme. Danas su jaslice našle mjesto gotovo ispod svakog božićnog drvca, jer su iz crkvi jaslice prešle i u kuće i stanove. Naravno, kućne jaslice su nekad vrlo skromne, bez mnogo likova, sadržajno upravljene samo na događaj u betlehemskej štalici. Ja sam naše jaslice pronašla i kupila prije nekoliko godina u trgovini, male su ali imaju pomične figurice i klinci se obožavaju igrati s njima ispod bora ;)

Paljenje svijeća – ima veliku simboliku u kršćanstvu jer one su znak buđenja prirode i znak svjetla koje je Isusovo rođenje donijelo svijetu.

PAPINA PORUKA ZA SVJETSKI DAN MIRA, 1. siječnja 2013.

Bez bratstva nije moguće graditi pravedno društvo i trajni mir, istaknuo je papa Franjo u svojoj prvoj poruci za Svjetski dan mira, koja je objavljena 12. prosinca. Tema poruke je "Bratstvo – temelj i put za mir". Papa u poruci upućuje usrdni apel da se oni koji siju nasilje i smrt odreknu oružja te denuncira korupciju i organizirani kriminal.

Odrecite se oružja i pođite ususret drugome s dijalogom, oproštenjem i pomirenjem kako biste gradili pravednost, povjerenje i nadu oko vas, poručuje Papa onima koji "svojim oružjem siju nasilje i smrt". Papa dodaje: "Ponovno otkrijte u onome kojeg smatrate neprijatelja kojeg treba ubiti svoga brata i zaustavite ruku". Sveti Otac poziva na "obraćenje srca" te upućuje snažni apel na "opće razoružanje, počevši od nuklearnog i kemijskog razoružanja".

Okosnica dokumenta je tema bratstva, "bitna dimenzija čovjeka", bez koje nije mo-

guće graditi pravedan mir i čvrsti i trajni mir. Bratstvo koje nema pred očima jednog zajedničkog Oca, kao svoj posljednji temelj, neće opstati jer pravo bratstvo pretpostavlja i zahtijeva "transcendentalno očinstvo". Korijen bratstva je sadržan u Božjem očinstvu, očinstvu koje rađa bratstvo i koje preobražava naš život.

Tome "pozivu" na bratstvo danas se često suprotstavlja "globalizacija ravnodušnosti" u kojoj se polako navikavamo na trpljenje drugoga i zatvaramo u same sebe. Oružanim se sukobima, piše nadalje Papa, pridodaju manje vidljivi, ali zato ništa manje okrutni ratovi koji se vode na ekonomskom i financijskom polju s jednako tako razornim sredstvima kojima se uništavaju životi, obitelji i poduzeća.

Papa se osvrće i na trenutačnu gospodarsko-financijsku krizu te njezin uzrok vidi u postupnom udaljavanju čovjeka od Boga i

bližnjega, u pohlepi za materijalnim dobrima i osiromašenju odnosa među osobama i u zajednici. Papa ističe da nizanje gospodarskih kriza jedne za drugom mora dovesti do toga da se preispitaju modeli gospodarskog razvoja i do promjena u načinu života. Štoviše, sadašnja kriza može biti zgodna prigoda da se ljudi vrate krepostima mudrosti, umjerenosti, pravednosti i jakosti.

Papa snažno denuncira korupciju i organizirani kriminal. Politička zajednica, upozorava Papa, mora djelovati na transparentan i odgovoran način da bi stvorila mir u društvu. Građani se moraju osjetiti preds-

tavljenima od javnih vlasti u poštovanju njihove slobode. U protivnom se u odnosu između građanina i institucija javljaju jednostrani interesi koji nagđuju taj odnos, što pogoduje stvaranju trajnog ozračja sukoba. Na kraju poruke Papa poziva na očuvanje prirode te upućuje apel protiv "sablazni" gladi u svijetu.

Neka se prirodna dobra koriste tako da nitko ne gladije, poručuje Papa u poruci koju je potpisao 8. prosinca, na svetkovinu Bezgrešnog začeca BDM. (IKA; foto: news.va)

POSLANICA gopićko-senjskog biskupa mons. dr. Mile Bogovića prilikom nove pastoralne godine

ODGOJ ZA SLOBODU U ZNAKU KRIŽA

U novije vrijeme postavlja se i kod nas pitanje što je čovjek. Crkva je vjerna svom dosadašnjem nauku po kojemu je čovjek Božje stvarjenje, Bog ga je stvorio na svoju sliku, kao muško i žensko, otkupljen je po Isusu Kristu. Zanimarivanje ili nijekanje tih zadanosti i polazišta ima za posljedice narušavanje ljudskog dostojanstva, kako se to očitovalo posebno u nacističkim, fašističkim i komunističkim ideologijama i sustavima. U novije vrijeme kriva antropologija

(poimanje čovjeka) probija se u nas u odgojne norme i zakonodavstvo.

Stalnu nauku Crkve, naša Biskupija želi još bolje upoznati u narednoj pastoralnoj godini pod geslom: Odgoj za slobodu pod znakom križa. Bliži poticaj za to geslo je 1700. obljetnica tzv. Milanskog edikta kojim je Crkva 313. godine dobila slobodu, ali je ta sloboda dana pod znakom križa („U ovom ćeš znaku pobijediti!“).

U daljnjem tekstu želimo protumačiti poruke svake od triju riječi: odgoj, sloboda, križ, kao i njihovu međusobnu povezanost.

1. Odgoj

Znanost danas općenito prihvaća da se sve razvija po nekom planu. Očito da je u jednoj jabučnoj koštici sadržan cijeli projekt velikog stabla i svake jabuke; u svakom zrnu pšenice je projekt klasa i brojnog pšeničnog zrnja. Tako se može reći za sve što raste. Danas znanstvenici traže tzv. Božju česticu, onaj projekt, „zrno“ koje je posijano na početku i iz kojeg se razvilo sve što postoji.

Mi kršćani smatramo da je i čovjek nastao prema najuzvišenijem projektu. Ono što je zadano u „projektu čovjek“ jest da je on slika Božja, da je stvoren kao muško i žensko, da svoj cilj postiže po Isusu Kristu. To su te zadanosti, projekt po kojem se treba čovjek razvijati, po kome treba čovjeku pomagati u rastu – odgajati ga. Čovjek ne može u svakom času uzeti kormilo u svoje ruke i bez štete za sebe ići ne računajući da postoji išta zadano, nešto prethodno što je nužno uvažavati. Stvoren na sliku Božju, znači da je bitno za čovjeka uspostaviti ispravne odnose (relacije) prema Bogu i braći ljudima, kako kaže najveća zapovijed: „Ljubi Boga nadasve, a bližnjega svoga kao samoga sebe!“ Ta zapovijed vrijedi i onda kada te bližnji ne ljubi, pače kada te mrzi, kako je to Krist pokazao. Kada se ta zapovijed ispunjava, onda će čovjek ispravno koristiti svoje znanje i imanje, svoju moć i ugled.

2. Sloboda

Tim putem stekli su kršćani slobodu u Rimskom carstvu 313. godine. Unutarnju slobodu imali su oni i prije. Za nju oslobodio ih je i osposobio Isus Krist. On je i u časovima kad je bio okružen mržnjom, kada je izgledalo da ga je i Otac napustio, ostao vjeran poslanju da uvijek ljubi Boga nadasve, a bližnjega svoga kao samoga sebe.

S tog puta nije ga skrenula ni tjelesna patnja, ni napuštanje apostola, ni odbacivanje njegova naroda, ni osuda predstavnika svjetovne vlasti. U punoj svijesti on je prihvatio sve to iz ljubavi prema Bogu i čovjeku. Da je sve to podnio zato jer je to morao učiniti, da patnju i smrt nije u punoj svijesti prihvatio, ne bi bio ni Spasitelj ni Otkupitelj. Ljudski čin vrijedi samo ako je slobodan i koliko je slobodan.

Povezanost s Kristom, opredijeljenost za njega, znači biti obuhvaćen spasenjem. To zorno pokazuje slučaj dvaju optuženika raspetih zajedno s njime. Obadva su podnosili jednake muke. Jedan je proklinjao one koji su ga osudili i muke koje je podnosio, a drugi se oslonio na Isusa i

prepoznao u njemu svoga Spasitelja. Zato je i u njemu pobijedio život, da bude s Kristom. Shvatio je da i on može biti pobjednik.

3. Križ

To znači „pobjeda u znaku križa“. Ne bilo kakvog križa, nego onoga na kojem je „raspeta ljubav“, bez ikakva traga mržnje. Kršćani prvih stoljeća nosili su svoj križ progonstva, prezir moćnih i silnih, a da nisu koristili „sve raspoložive zakone i snage“ da se izbere za bolju poziciju. U svakoj prilici najvažnije je bilo sačuvati onaj odnos prema Bogu i ljudima kakav je imao Isus. To znači i neprijatelje ljubiti, činiti dobro onima koji te progone.

Križ Kristov je svijetlo na tom kršćanskom putu. Nije teško ljubavlju odgovoriti kada si ljubavlju okružen. Taj odnos (relaciju) prema drugome, to potpuno predanje „donio“ je Isus među ljude iz Presvetog Trojstva. On je tom odnosu bio vjeran u svim iskušenjima koje je imao kao čovjek, a najjače se to iskušenje očitovalo na križu. Time je upravo na križu izvojevao za čovjeka božansku pobjedu, da čovjek nasljeđujući Isusa Krista i sam može postati dionik onog života koji je u Presvetom Trojstvu.

Ovo je skraćeni oblik opširnije poslanice koja treba biti duhovni vodič za pastoralnu godinu: Odgoj u znaku križa. Prvi dio dobro će biti razrađivati na raznim susretima i slavljinama u vrijeme Došašća, treći dio u vrijeme korizme, a pitanje slobode može se u raznim prigodama u vrijeme „kroz godinu“.

Molim se Bogu da geslo naše pastoralne godine ne bude jedna rečenica koja će nam biti često samo na ustima, nego da bude poruka koja će se utjeloviti u naše odnose s Bogom i ljudima. To svim vjernicima želi vaš biskup, mons. dr. Mile Bogović.

U Gospiću, na spomendan sv. Cecilije
2013. Godine

..

POSLANICA ZA NEDJELJU CARITASA, 15. 12. 2013.

KAO ŠTO MENE POSLA OTAC I JA ŠALJEM VAS. (Iv 20,21)

Draga braćo i sestre u Kristu, Godina vjere

koja je iza nas obogatila nas je mnogim novim duhovnim poticajima. Potaknuti da razmišljamo o tome što za nas osobno znači vjera, u svakodnevici, promišljali smo i o tome kako rasplamsati svjetlo Riječi istine koju nam je ostavio Gospodin, produbljavali načine prepoznavanja živoga Isusa u vlastitim životima. Na novo smo učili prepoznati Gospodina Isusa u molitvi, pobožnosti, redovitom pohađanju sv.

Mise i u ostalim sakramentima kao vidljivim znakovima Njegove prisutnosti među nama. Učinili smo snažnije i jače korake na putu osobnog obraćenja, srčanije i hrabrije poželjeli slijediti primjer Isusa Krista da bismo mogli odgovoriti na poslanje koje nam povjerava u svijetu u kojem živimo...

Mons. J. Mrzljak, predsjednik HC, 4. 10. 2013.

U našoj župi u nedjelju 29. 9. 2013. poslije svetih misa u suradnji s Domom zdravlja Gospić proveli smo akciju mjerenja krvnog tlaka i dijabetesa. Zahvaljujemo sestrama Dariji i Katarina nesebičnom zalaganju za zdravlje naših župljana.

BISKUPIJSKI SUSRET SVEĆENIKA I CARITASOVIH VOLONTERA

(Gospić, 7.12.2013.) - U subotu 13. prosinca u Ordinarijatu u Gospiću održan je redoviti godišnji susret svećenika i volontera Caritasa Gospićko-senjske biskupije. Nakon uvodnog razmatranja ravnatelja mjesnog Caritasu vlč. Luke Blaževića i molitvenog uvoda kancelara biskupije mr. Marinka Miličevića preko 50 sudionika skupa pozdravio je mjesni biskup mons. dr. Mile Bogović. Još pod dojmom jučerašnjeg blagdana istaknuo je primjer sv. Nikole koji je imao osjećaj za potrebite te ih sve stavljao u božju banku. Zatim je pojasnio ovogodišnje pastoralno geslo biskupije „Odgoj za slobodu u znaku križa“ prema kome svatko treba dorasti da se u slobodi zna darivati za što je najbolji primjer Isus Krist. Današnja predavačica Marijana Petir u svom je darivanju naišla na otpor, no ona uspješno savladava postavljene križeve te se okreće svakodnevnim izazovima.

Voditeljica ureda za promicanje socijalnog nauka Crkve Sisačke biskupije i članica saborskog odbora za ljudska prava Marijana Petir je govorila na temu „Socijalne osjetljivosti vjernika za najpotrebnije“. Briga za siromašne jedna je od središnjih biblijskih poruka starog i novog zavjeta, a pogotovo u današnje vrijeme ekonomske krize, besposlice kada društvo ne promiče solidarnost već pohlepu. Svi mi imamo

ljudsko dostojanstvo te kao vjernici stalno razvijajmo solidarnost ka drugima. Svaki vjernik ima navještajno i karitativno poslanje pogotovo u vrijeme kada kod političkih struktura dominira sebičnost koja ne vidi 350 000 nezaposlenih, 300 000 s blokiranim računima, mladih bez posla. Nekompetentna vlada gubi bitku s nezaposlenošću i traže se socijalne inovacije. Vjernici moraju biti aktivni suradnici socijalnog poduzetništva, a Bog nas promatra kako se ponašamo prema drugima, bez interesa i kamata. Kršćani su pozvani preobratiti svijet, ostaviti sigurnost i krenuti u božju avanturu. U tome je važan osobni stav prema Bogu i vlastita preobrazba, jer svi smo zaposlenici u Isusovoj farmi. Bog je dobar poslodavac, a svoj posao treba raditi iz ljubavi, zaključila je prof. Petir nakon čega je održana rasprava.

Na kraju je izvješće o radu Caritasu Gospićko-senjske biskupije za proteklu godinu podnijela tajnica Ivana Bilen. On se ocitao kroz više segmenata, podjela hrane potrebitima, obilazak obitelji, pomoć djeci kod ljetovanja, suradnja s Lidlom, obilježavanje dana života, dana obitelji, pomoći u gradnji kuća, nabavke ogrjeva, i udžbenika za djecu.

Nakon susreta sve nazočne obedom je počastio Marko Sokolić - Maki.

TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA, NEDJELJA CARITASA

(Gospić, 15.12.2013.) - U nedjelju 15. prosinca u Gospiću svečanim misnim slavljem u katedrali Navještenja BDM obilježena nedjelja Caritasa. Misu je predslavio gospićko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović u suslavlju ravnatelja biskupijskog Caritasa vlč. Luke Blaževića i gospićkog župnika i rektora katedrale mons. Mile Čančara. Misa je bila po-

sebna i po činjenici da je katedrala nakon četiri mjeseca obnove konačno opet primila brojne vjernike koji su do tada imali bogoslužja bilo u crkvi sv. Ivana Nepomuka ili prostorijama Caritasa. Na misi su nazočile i brojne obitelji koje je i ove godine biskup Bogović i Caritas darovao povodom Nedjelje Caritasa.

„Kako pomoći drugima, temeljno je pitanje koje si trebamo danas svi postaviti u vremenu kada je primarno stjecanje novca, moći i vlasti, a ne pomaganja bližnjima“, istaknuo je biskup u svojoj homiliji. Nije važna samo materijalna pomoć već i blagi pogled koji unosi više sigurnosti

od novca. Najveći problem današnjeg svijeta nije nedostatak već nepravilna raspoređenost dobara. Crkva treba raditi na boljem rasporedu ne samo novca već i znanja i moći na što nas upozorava papa Franjo. Nastojimo se kloniti zakona potrošačkog društva i više ulažimo u božju banku što je

najbolja investicija, zaključio je biskup Bogović.

Na kraju mise rektor katedrale mons. Mile Čančar zahvalio je svima zaduženima za uspješnu obnovu katedrale koja je doživjela velike zahvate vezano za postavljanje kripte u svetištu. Nakon toga ravnatelj Caritasa vlč. Luka Blažević i biskup Bogović su uručili povodom Nedjelje Caritasa novčane iznose od 2500 kn za 10 najpotrebitijih obitelji biskupije, Šimu-

novac, Bagarić i Majstorović iz Gračaca, Grdić iz Cetingrada, Pezelj, Tomljanović i Delić iz Gospića, Šabanagić iz Ličkog Osika, Mandić iz Korenice i Turković iz Ogulina. Sredstva je uz biskupiju osigurala Hrvatska katolička misija iz Frauenfelda u Švicarskoj.

Glazbom je misu animirao župni zbor uz orguljsku pratnju vlč. Josipa Šimatovića.

**UKOLIKO ŽELITE POMOĆI OVIM ILI OSTALIM POTREBNIM OBITELJIMA, TO MOŽETE UČINITI VAŠIM PRILOGOM NA ŽIRO-
RAČUN CARITASA BROJ: 2340009-1100221418**

Obitelji koje su dobile novčanu pomoć:

1. **Šumanovac Gordana**, Gračac, Pružna 26, tel. 023/773-206

Gordana (1964 g.) majka je djevojčice Maje (2000 g.). Žive skromno u trošnoj kući u Gračacu. Suprug i otac Branko (1964 g.) nakon teške borbe s karcinomom preminuo je 2012. godine. Branko je jedini privređivao u kući, te se nakon Brankove smrti obitelj bori i s egzistencijom.

2. **Mile Grdić**, Cetingrad, Maljevac 77 tel. 047/781-098

Mara (1962 g.) i Mile (1956 g.) roditelji su tri djevojke : Daliborke, Dijane i Nikoline. Mile Grdić je hrvatski branitelj, dragovoljac domovinskog rata. Podnio je zahtjev za mirovinu zbog

bolesti i postupak je u tijeku. Mile se bori sa teškom malignom bolesti. Uz sve troškove života, Dijaninog studija, obitelj mjesečno za lijekove izdvaja oko 5 200 kuna. U obitelji je zaposlena majka Mara koja radi u Centru za socijalnu skrb i svakodnevno pomaže drugima, a sada i sama treba tuđu pomoć.

3. **Pezelj Ivica**, Gospić, A. Mihanovića 6, tel. 053/575-367

Ivica (1954 g.) i Ana (1954 g.) imaju troje djece. Josipa 1993 g. i blizance Juraja i Mateu 1995 g. Ivica je hrvatski branitelj koji boluje od PTSP-a. Obitelj živi u podstanarskom stanu u Gospiću. Uz sve nedaće života i Ana je oboljela od karcinoma obe dojke i prima kemoterapiju u Zagrebu.

4. **Vesna Tomljenović**, Gospić, tel. 098/274-743

Vesna 1965 g. je samohrana majka sina Borne 1994 g. Suprug Tomislav 1962 g. preminuo je 2008 g. u 45. godini života. Vesna se brine i o svojoj majci Dragici 1932 g. koja s njom živi u malom stanu u Gospiću. Vesna je hrabra i jaka žena, hrvatska braniteljica koja je oboljela od karcinoma dojke i uspjela, bar je tako mislila pobijediti bolest. Pet godina bila je „zdrava“. Zadnje 2 godine karcinom je metastazirao na kosti. Sada je na posebnim injekcijama, jer joj kemoterapija nije pomogla.

5. **Obitelj Šabanagić**, Lički Osik, tel. 098/9809-005

Marina 1994 g., Matilda 1995 g. i Katarina 1998 g. žive same sa svojim ocem. Njihova majka Sanja (1976 g.) preminula je 13. svibnja ove godine od iznenadne smrti. Sanja se javila u bolnicu Gospić s bolovima, navodno kamenca u bubregu, koju su liječnici nakon kratkog pregleda poslali kući. Suprug je Sanju vratio u stan, a Sanja je prilegla u boravku, nije se i dalje osjećala dobro. Do je suprug otišao u kuhinju donijeti joj nešto za jesti, Sanja je u boravku preminula.

6. **Bagarić Goran**, Gračac, Obrovački odvojak 10, tel. 023/773-874

Goran (1976 g.) i Valentina (1980 g.) imaju troje djece. Denis (1997 g.), Marin (2003 g.) i Mario (2003 g.). Marin je bolesno dijete kojemu su slabo razvijene moždane ćelije, te je zbog te bolesti prohodao tek s tri godine uz niz drugih poteškoća u razvoju. Obitelj se bori i danas sa stalnim posjetama bolnicama i odlasku na rehabilitacije. Goran je ostao bez posla i obolio od psorijaze, a Valentina uslijed svih problema završila na psihijatriji.

7. **Delić Mario**, Lovinačka br. 5, mob. 098/990-67-64

Mario (1971 g.) i Ljubica (1975 g.) imaju petero djece od kojih su troje školska djeca. Najstariji sin Darko ima 14 godina, Darija 12 godina, Antonija 8 godina, Kristina 5 godina i najmlađi Danijel 2 godine. Mario je zaposlen u Hrvatskih šumama ali zbog svoje bolesti često je na bolovanju. Idući tjedan ima termin za operaciju kičme. Supruga Ljubica je domaćica. Uz opće troškove života obitelj otplaćuje i kredit koji je podigla za kuću.

8. **Mandić Zoran**, Korenica, Bana Derenčina 4, tel. 053/776-356

Zoran 1974 g. i Kornelija 1975 g. imaju četvero djece. Leonardo 1997 g., Monika 2002 g., Klaudia 2006 g. i Luka 2012 g. Roditelji su nezaposleni i žive od dječjeg doplatka i socijalnog dodatka za Klaudiju koja je bolesna. Dijete ima šest godina, a još nije progovorila.

9. **Majstorović Damir**, Gračac, Tihi dol 1, tel. 091/784-4782

Valentina 1997 g., Elvis 1998 g., Kristijan 2000 g., Martina 2002 g., Ivana 2003 g., Ivan 2004 g., Antonio 2008 g. i Leonardo 2012 g. osmero je djece Damira 1970 g. i Sandre 1974 g. Obitelj živi od Damirove braniteljske mirovine od 2800 kuna i dječjeg dodatka. Svakodnevno nastoje pružiti djeci neophodno za život i školovanje, ali teško je shvatiti kako to uspijevaju.

10. **Turković Tome**, Ogulin, Turkovići bb, tel. 047/537-281

Tome (1956 g.) i Mirjana (1975 g.) imaju sedmero djece. Najstarija je Leona, 16 g. 2. razred Gimnazije, Tijana (13 g.) 7. razred, Karlo (11 g.) 5. razred, Albin (10 g.) 4. razred, Magdalena (6 g.), Katarina (3 g.) i Petra (1,5 g.). Toma je hrvatski branitelj, hrvatski ratni vojni invalid dok je supruga Mirjana domaćica. Toma osigurava egzistenciju velikoj obitelji skromnom mirovinom, a vrlo je vrijedan poljoprivrednik koji besprijekornim radom osigurava dostatnu skrb svojoj obitelji po čemu je pravi primjer u naselju Turkovići kod Ogulina kao i brojnim Ogulincima.

SUSRET KATOLIČKE MLADEŽI U SENJU

(Senj, 14. 12. 2013.) (preuzeto s facebook stranice mladih)

Koja razlika, ljudi moji, koja razlika! Lanjski 40. sabor u Ogulinu i Oštarijama bio je kušnja zbog iznimno neugodnih zimskih uvjeta, snijega koji je nemilice padao. Ove godine putovali smo u Senj, namjerno izabran jer valjda tamo neće biti snijega, ako i bude bure. A kad tamo, vrijeme prekrasno. Šalili smo se u autobusu da se ipak nećemo okupati u moru jer je prosinac, ali vrijeme je bilo Bogom dano.

Veselo se skupljamo sa svih strana naše Gospićko-senjske biskupije. Preko Vratnika već puca vidik na cijeli podvelebitski kanal. Lijepo se vide otoci Prvić, Krk, pa i mali otočić Zec. Bliže Senju, niz Senjsku dragu puca pogled na kulu Nehaj. Pričamo o bogatoj povijesti tog starog grada ucrtanog još na kartama Rimskog carstva. Broji Senj više od 2000 godina. Ovo je 42. sabor po redu u 13 godina naše biskupije.

Na rivi se susreću grupe: ogulinci, slunjani, gospićani, udbinjani i jedna ali vrijedna predstavica Otočkog dekanata. Čekaju nas senjani pred katedralom, pa odmah idemo do Doma kulture gdje će biti prva točka. Okupilo nas se osamdesetak. Župnik domaćin, dr. Richard Pavlić, profesor dogmatske teologije u Rijeci razlaže Sveto pismo i Katekizam katoličke crkve na

temu Istočnog grijeha. Potanko, jasno i upečatljivo govori o slobodi ljudskog izbora koju su već na početku praroditelji Adam i Eva prokockali. Stablo spoznaje dobra i zla uspoređuje sa stablom s deset grana. Mladi pogađaju – to je Deset Božjih zapovijedi. Eva je nasjela zamki zmije, Adam prihvaća Evinu ponudi, a posljedica je da se skrivaju od Boga. Dolazi kazna, izgon iz raja. Al' Bog se opet brine za čovjeka, oprema ga i oblači za novo podneblje njegova življenja u kojem će u mukama rađati i raditi. Poremećeni su odnosi. Izgovori tko je kriv nisu upalili. Valja snositi posljedice. gdje smo tu mi? Velečasni Richard jasno podcrtava razliku naslijeđenog grijeha ljudske naravi kojom smo svi ranjeni, od nje se čistimo vodom krštenja, a one grijeha za koje smo sami odgovorni Bog oprašta po kajanju u ispovijedi i drugim sakramentima. Sv. Pavo je govorio o zarobljenosti čovjeka grijehom i zakonom koji ljudi nisu nikad do kraja ispoštivali. Zato dolazi Spasitelj, Bog u njemu šalje svoju milost da oslobodi i izliječi čovjeka od svakog grijeha. zanimljivost izlaganja bila je više puta potvrđena sudjelovanjem mladih u odgovorima na postavljena pitanja.

Ostalo je vremena za kratku pauzu do mise. U katedrali povjerenik za mlade Trs predvodi misu, a koncelebriraju župnik domačin i mladomisnik Josip Šimatović. Pjesmu skladno predvode mladi iz Senja. Predvoditelj nastavlja razmišljati o slobodi na koju smo pozvani od Boga. Letjeti u visine kao orao kojeg su pokušavali odgojiti s kokošima, ali se našao lovac koji ga je vratio njegovoj orlovskoj prirodi i ponovno naučio letjeti u visine. Isus nas je došao osloboditi za velike stvari, pokušajmo se izdići iznad svakodnevnih baruština i smetlišta. neka i nas Isus „ulovi“ i nauči letjeti.

Poslije mise ide okrepa u obližnjoj dvorani. Koji žele slobodno im je pogledati zbirku Sakralne baštine senjske katedrale. Čuvarica baštine Milena tumači i pokazuje solideo (kapica) pape Ivana Pavla II. koji je imao na glavi prilikom proglašenja blaženim kardinala Stepinca, na Mariji Bistrici 1998. godine. Odmah do njega je i solideo kardinala Stepinca. Najveće zanimanje pobuđuje pastirski štap krbavskih biskupa iz XV. stoljeća koji se tu čuva. Niz drugih zanimljivosti mladi s čuđenjem i divljenjem promatraju.

Brzo leti vrijeme i opet smo u Domu kulture, zasjedanje 42. sabora katoličke mladeži. Ovoga puta, obaveze su spriječile predsjednicu vesnu i druge predstavnike dekanata, većinu je morao odraditi sam povjerenik Rogić, pomogli su mu župnik Richard i velečasni Šimatović.

Najprije smo bacili pogled unatrag do prošlog Sabora u Slunju i nastavili sve do Nacionalnog susreta mladih u Sisku 2012. godine. Valja obnoviti uspomene, a potom predstavljanje himne novog susreta u Dubrovniku 2014. Stigle su kateheze po župama i treba organizirati pripremanje po ovih osam kateheza. Većina današnjih sabornika predstavlja mlađu generaciju koja nije do sada sudjelovala na puno takvih susreta. Zato smo odgledali film koji napraviše u Uredu za mlade HBK o dosadašnjim susretima sve od 2000. godine u Rijeci pa do Siska 2012. Ovaj slijedeći Nacionalni susret

biti će deveti po redu. prijaviti se treba najkasnije do 28. veljače slijedeće godine.

Kako glavnog urednika Osvita, Željka Mačića nije bilo, Povjerenik je prezentirao novi, 19 broj Osvita. Preko videozida pregledali smo svih 66 stranica i pročitali pjesmu naše predsjednice Vesne o Gospićko-senjskoj biskupiji ko komadiću Raja. Neka zna da je dobila veliki pljesak. Podijeljen je Osvit u ruke mladima i odmah se nemilo listalo, čitalo, tražilo slike i provjeravalo tko je ovaj puta u stripu završio.

Ostalo je provjeriti kako ide adventska akcija po župama. neke su župe već prikupile pomoć za potrebite obitelji u svojoj župi, dok će se drugi uključiti u akciju Hrvatskog Caritasa za pomoć nastradalima na Filipinima.

Treba razmišljati o slijedećem Saboru u veljači 2014. Velikom većinom glasova prihvaćen je prijedlog da se taj Sabor održi na drugačiji način, po dekanatima. iste subote okupili bi se mladi u središtima svojih dekanata i dogovorili dvije stvari: organizacija odlaska na susret u Dubrovnik i biranje novih predstavnika dekanata, te kasnije formiranje novog predsjedništva našeg sabora katoličke mladeži. Eto odosmo i mi prema novim izborima. Na koncu najavljen je i duhovni vikend za konac veljače koji će biti održan u zajedništvu s mladima iz Šibenika, Zagreba, Siska i Vrbovca na Plitvicama. Sve obavijesti ići će preko Facebooka. Pod „razno“ više nije bilo tema...

trs

Iz naše župe zajedno sa vjeroučiteljicom Leonardom Ružičkom sudjelovali su naši mladi: Klaudija Jerković, Josipa Milinković, Mirjana Bilobrk, Nikolina Dejanović, Ivana Špoljarić, Danijela Dujmović, Josipa Škulj, Magdalena Potnar, Tamara Lukes, Marijana Papić i Monika Jurjević.

KOMEMORACIJA ZA ŠIROKO-KULSKE ŽRTVE

13. listopada 2013. u Širokoj Kuli polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća koje su zapalili članovi obitelji ubijenih ispred spomen obilježja žrtvama Široke Kule te svetom misom sjetili smo se svi zajedno tih trenutaka iz prošlosti kada je 40 nedužnih ljudi podnijelo žrtvu za našu domovinu. Na svetoj misi su prisustvovali i predstavnici Ličko-senjske županije, predsjednik Županijske skupštine i saborski zastupnik dr. Darko Milinović i župan Milan Kolić. U ime Grada Gospića žrtvama su se poklonili gradonačelnik Petar Krmpotić, u pratnji zamjenika Ivana Biljana i Marte Grgurić. Svetu misu je predvodio vojni i policijski kapelan u Gospiću vlč. Ivan Blaževac u suslavlju sa domaćim župnikom vlč. Lu-

kom Blaževićem. Vlč. Ivan Blaževac se osvrnuo na današnje stanje u državi gdje je sve postalo trulo i gdje sve više pati jadni i nedužni narod. Time je vlč. Ivan približio evanđelje svima te istaknuo "gubu" našeg vremena gdje se svi trebamo držati zajedno i pomoći jedni drugima u nevolji. Na kraju svete mise domaći župnik je istaknuo važnost mjeseca listopada koji je Marijin mjesec te je pozvao i mlade i stare da se pridruže molitvom krunice svakog dana barem kroz ovaj mjesec jer je Marija ona koja je uvijek uz nas. Nakon završnog blagoslova, mnoštvo vjernika uputilo se prema jami Golubnjača pomoliti se za sve nevine žrtve koje su bile bacane u nju.

Draga Verice!

Prošlo je puno godina otkad nisi s nama. Nažalost, tebi je sudbina odredila da jako mlada, tj. kao ja sada, odeš s ovoga svijeta. Znam da ti je tada bilo grozno. Što su ti sve napravili, što si sve vidjela i doživjela... Mnogo sam o tebi čula, pa iako te nisam poznavala, nedostaješ mi. Voljela bih da si tu, da mogu razgovarati s tobom.

Ja sada šetam ovim tmurnim naseljem i ono izgleda kao da je rat završio jučer. Ali danas više nema pucnjave, granata i straha. Moje vrijeme je ispunjeno radosnim i bezbrižnim trenutcima. S prijateljima igram košarku na igralištu, trčim, igram igrice na računalu. Ne mogu ni zamisliti kako bih se osjećala da mi netko tako brutalno prekine bezbrižno djetinjstvo. Moji prijatelji iz razreda i ja smo jako sretna generacija jer i dalje idemo u školu i nadam se da ćemo završiti fakultet, te postati samostalni i odrasli ljudi. Ti, nažalost nisi imala takvu priliku. Mislim da je jako nepravедno to što se tebi dogodilo, jer bi ti danas mogla biti naša učiteljica. Želim da znaš da nam svima jako nedostaješ, da te nećemo tako lako zaboraviti, nego te zauvijek pamtiti i čuvati u svojim srcima!

Ivona Poplašen, VII.a

SUSRET S ZATVORENICIMA I LOGORAŠIMA SRPSKIH ZATVORA U KORENICI I KNINU

Na inicijativu župnika i ravnatelja biskupijskog Caritasa Luke Blaževića u nedjelju je održana sveta misa na kojoj su se okupili bivši logoraši i zatvorenici nekadašnjih srpskih zatvora u Korenici i Kninu s područja Gospića. Svetu misu predvodio je don Mirko Barbarić, također nekadašnji zatvorenik zloglasnog Kninskog zatvora Stara bolnica u kojem je, zajedno sa svojim kolegom don Franjom Halužanom, proveo ukupno 33 dana nakon čega je razmijenjen u Žitniću 29. listopada 1991.g. O svojim patnjama u vrijeme zatočeništva ali i patnjama drugih hrvatskih zatočenika koji su u to vrijeme boravili u Kninskom zatvoru napisao je knjigu "Pozdrav iz Knina 10.10.1991.g." u kojoj je osim vlastitog svjedočenja prenio i svjedočenja drugih zatvorenika među kojima je i dio Gospićana. U knjizi je prikupio i dio zatvorske dokumentacije koji je

pronađen nakon oslobođenja Knina. Tijekom zatočeništva u Kninu upoznao je tadašnje zatvorenike s područja Gospića s kojima se prvi puta na slobodi susreo 1998.godine upravo zahvaljujući vlč. Luki Blaževiću, koji je i jučer organizirao ponovni susret. Kako su bivši zatvorenici prošli različite golgote o kojima rijetko govore u javnosti te svoja sjećanja na te dane mučeništva pokušavaju potisnuti u zaborav don Barbarić je odlučio ostaviti pisani trag svjedočeći o surovosti zločinačkog sustava i pojedinaca u njemu koji su ponižavali, ubijali i mučili hrvatske zarobljenike na najsirovije načine. I jučer su se puno emocija ponovno našli nekadašnji Kninski zatvorenici, Gospićani Mirko Medunić, Mirko Barbarić i braća Ivica i Pajo Jamičić s don Mirkom Barbarićem te su se prisjetili vremena u kojemu je njihov život vrijedio koliko i jedna čaša vode. Uz

njih četvoricu pozivu na susret su se odazvali i gospički zatvorenici iz Knina Joso Borovac, Joso Novačić, Stipe Perlić, Romano Radoš, Nikola Pemper i Ante Maričić s kojima se tada tijekom svog zatočeništva don Barbarić nije susreo u Kninskom zatvoru Stara bolnica. Svoja iskustva u uzništvu don Barbarić je sažeo u jednu poruku: neka svi zaborave zločine osim onih koji su ih počinili. Da ih ne bi ponovili.

Čuli smo evanđeosku priču o Zakeju. Tko je, zapravo, bio Zakej? Zakej je pripadao onoj skupini osoba kojih su se ljudi bojali, ali koje ljudi nisu voljeli. Bio

carinik, skupljač poreza za rimsku okupatorsku vlast, lihvar koji živi i zarađuje na grbači siromašnih, kriminalac koji je u središte svog života i postojanja stavio novac i svoje sebične interese i koji je svoj kriminalni život i rad dobro uklopio u sustav. Bio je on malen čovjek, malen rastom, ali malen i u vjeri u Boga i u ljubavi prema bližnjima i u dobrim djelima. Bio je on čovjek koji je mislio da je bogat, iako je zapravo bio siromašan. Iako je imao sve, nije zapravo imao ništa, jer nije imao nikoga tko ga iskreno voli i želi mu dobro radi onog što on jest, a ne radi onog što on ima.

Ovo bi, u kratkim crtama, mogao biti opis čovjeka koji se zvao Zakej. Usprkos tome, taj i takav Zakej, čovjek kojemu nitko nije davao nikakvu šansu, uspijeva čuti jedan dobar glas. To je glas o čovjeku koji je drugačiji od drugih ljudi koje je Zakej svakodnevno susretao, drugačiji od

onih koji su mu laskali ili ga se bojali, a zapravo ga i jedni i drugi mrzili. Bio je to glas o Isusu, o onom što je Isus govorio i činio. Vjerojatno su Zakeju bile prepričane Isusove prispodobe o Izgubljenoj i nađenoj ovci, Izgubljenim i nađenim drahnama, Izgubljenom i nađenom sinu, Bogata-

šu i Lazaru, ona prošlo-nedjeljna o farizeju i cariniku. Možda je baš to ono što je u njemu izazvalo želju da vidi tog čovjeka. Čuo je da se Isus iz Galileje uspinje prema Jeruzalemu. Znao je da na tom putu mora proći kroz njegov grad Jerihon. Bila je to prilika koju nije želio propustiti. Ljudi, međutim, znaju tko je Zakej i jer znaju oni ne puštaju takvog čovjeka blizu Isusu. Zakej, međutim, ne odustaje. Trči naprijed. Penje se na smokvu. I tu na smokvi se Zakeju dogodilo prosvjetljenje koje je promijenilo njega i njegov život, prosvjetljenje iz kojeg je uslijedilo obraćenje. O kakvom prosvjetljenju je riječ i što se, za-

pravo, dogodilo Zakeju? Vjerujem da je tajna Zakejeve preobrazbe to što je po prvi put u svom životu, možda nakon pogleda svoje majke, susreo pogled koji ga nije osudio i odbacio. Bio je to Kristov pogled koji se nije zaustavio na Zakejovim manama, nego je prodro u dubinu, sve do Zakejovog srca. I upravo tu, u dubini Zakejovog srca, Isus je pronašao drugačijeg Zakeja, novog Zakeja koji ne vidi više samo sebe i svoj interes, nego vidi i druge u njihovoj potrebi: „Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko.“

Zakejev život je promijenjen jer bio zahvaćen novim svjetlom koje mu je pomoglo da otkrije svoje stanje i svoje poslanje. Stanje smo već opisali, a njegovo poslanje je bilo poslanje ugošćavanja Gospodina u svojoj kući i svom životu: „Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući.“ Ulazeći u Zakejevu kuću, u stanje njegove grješnosti, Gospodin je

izazvao preobražaj: „Danas je došlo spasenje ovoj kući“. Što sve ovo govori nama? Možda se prečesto, komentirajući ovo evanđelje, otkrivamo u Zakejevoj osobi. Nerijetko smo – premda to često ne želimo priznati – u ulozi onih koji suvremene Zakeje svojim pogledom i ponašanjem udaljavaju od Isusa, bilo da je riječ o kriminalcima ili o drugim ljudima na

rubu društva, kao što su narkomani, alkoholičari, prosjaci, prostitutke, homoseksualci, a ponekad jednostavno oni koji drugačije misle i ponašaju se nego li mi. Mišljenja sam da se, želimo li ispravno shvatiti današnje evanđelje i iz njega izvući poruku, radije danas trebamo ogledati u Isusu i njegovom ponašanju. Koliko smo mi tom i takvom ponašanju blizu, a koliko smo od njega daleko? Koliko svojim stavom, možda i svojim laskavim ulizivanjem, ljude odbijamo od sebe, a koliko je naš stav ispunjen ljubavlju i razumijevanjem? Prodiru li naši pogledi dublje od vanjštine koju je potrebno promijeniti, odnosno jesu li naši pogledi na bližnje Kristovi pogledi koji ne vide samo vanjštinu, nego otkrivaju dubinu i u toj dubini neiscrpni potencijal dobra? Nikad i nitko nije bio promijenjen na dobro zato što ga se gledalo s prezirom, a mnogi su, poput Zakeja u današnjem evanđelju, promijenjeni kad se pogled kojim su viđeni nije zaustavio na njihovim grijesima, nego je prodro dublje i u njima otkrio slabe ljude, potrebne ljudske pažnje i blizine, ljudske ljubavi. Zakej je dokaz da takav pogled može promijeniti.

Neka nam ova svijest otkrije potrebu, ali i mogućnost, da i mi, ako smo Zakeji, nađemo način za susresti Krista. Ako mislimo da nismo Zakeji, premda smo, iskreno, svi to pomalo, da Zakeje oko sebe ne gledamo farizejskim, nego Kristovim pogledom. To je onaj poziv na koji misli Pavao dok moli da nas „Bog učini dostojnima poziva i snažno dovede do punine svako (naše) nastojanje oko dobra“, kako bi se po našem pogledu i dobru kojeg činimo „proslavilo ime Gospodine našega Isusa u (nama) i (mi) u njemu – po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista“, ali i naši Zakeji – to može biti

bilo tko pokraj nas koji nije uvjeren u ljepotu i privlačnost kršćanske poruke spasenja ili ju je zaboravio zbog ovozemaljskih briga i, kako papa kaže, otišao na periferije – postali svjesni prekrasne poruke spasenja o Bogu kojeg se ne trebamo bojati, jer Bog nas ljubi. Zato nas Pavao i poziva da se ne kolebamo i plašimo „kao da će sad – na dan Gospodnji“. Istu ovu poruku o Bogu koji nas ljubi današnje prvo čitanje iz Knjige Mudrosti sažima u prekrasno razmišljanje upućeno Bogu poput molitve, a koje želim prisvojiti i ponuditi je svima nama kao naše razmišljanje i našu molitvu:

„Ti si (Gospodine) milostiv svemu jer možeš sve i kroz prste gledaš na grijeha ljudima da bi se pokajali. Jer ti ljubiš sva bića i ne mrziš ni jedno koje si stvorio. Jer da si štogod mrzio ne bi ga ni stvorio. ... Gospodaru, ljubitelju života, tvoj je besmrtni duh u svemu. Blago kažnjavaš prijestupnike, koriš ih i opominješ za grijeha njihove da se ostave zloće i da se ufaju u tebe, Gospodine!“

PROSLAVA SVETE CECILIJE

Sveta Cecilija zaštitnica je crkvene glazbe i glazbenika. Kao mnogi životi svetaca prvih kršćanskih stoljeća, tako je i život sv. Cecilije do nas došao preko legendi. Po njima je svetica živjela u 3. st. u Rimu. Uspjela je svoga supruga Valerijana raspoločiti, te se i on krstio. Otkrilo se da su kršćani, te su nakon mučenja pogubljeni, a s njima i Valerijanov brat Tiburcije.

Legenda kaže da je za vrijeme vjenčanja, "dok su odzvanjali glazbeni instrumenti", ona u srcu pjevala samo "Gospodinu", što je ljude Crkve potaklo da Ceciliju istaknu za zaštitnicu crkvene glazbe.

Pokopana je u Kalistovim katakombama i to na počašćenom mjestu, uz "kriptu papa". To je znak da je bila vrlo cijenjena u kršćanskoj zajednici.

Prema legendarnom opisu muke Cecilija je bila osuđena na smrt i to tako da joj se odrubi glava. Krvniku to nije uspjelo učiniti ni s tri udarca. Cecilija je tada zamolila da prije smrti smije još vidjeti papu Urbana. U očekivanju toga posjeta kroz tri dana je nastavila ispovijedanjem kršćanske vjere. Ne mogavši je više ispovijedati riječima, izrazila je prstima svoju vjeru u jedinoga trojstvenoga Boga. I upravo ju je u tom položaju i ovjekovječio slavni majstor Maderna.

Tim povodom na blagdan svete Cecilije, 22. studenog, okupili su se i zboriši naše župe. Svetu misu zajedno sa našim župnikom predvodio je biskupijski kancelar vlč. Marinko Miličević.

PREDSTAVLJANJE NAŠIH PRVOPRIČESNIKA

Predstavljanje naših prvopričesnika obavljeno je u nedjelju 24. studenog 2013. na svetkovinu Krista Kralja. Prvopričesnici su primili knjižicu MOJ PRVI MOLITVENIK.

Imena prvopričesnika: Helena Biljan, Iva Jelinić, Lara Jurjević, Stjepana Krizmanić, Ana-Marija Marinić, Tomislava Pavletić, Marija-Ena Potnar, Ana-mari Rukavina, Valentina Šop, Ivan Tomac, Andrija Tomić, Dalibor, Žagrović, Marija Fajdić, Tea Vidović, Maja Nikšić, Marina Hećimović, Ana Ivanišević, Melita Jurković, Leonarda Lukes, Klaudija Lukić, Mihovil Petrić, Robert Prša, Aurora Šore, Antonijo Špoljarić, Nikolina Vranešić

Neki od prvopričesnika sa svojom vjeroučiteljicom Ivančicom Krpan.

PREDSTAVLJANJE NAŠIH KRIZMANIKA

Predstavljanje ovogodišnjih krizmanika obavljeno je u nedjelju 1. prosinca 2013., 1. nedjelja Došašća. Krizmanici su primili KATEKIZAM ZA MLADE YOCAT.

Imena krizmanika: Maja Delač, Adrian Dizdar, Ivica drašković, Magdalena Dujmović, Kristina Jurišić, Ivan Marković, Sofija Mrakužić, Paula Mrnjavac, Kristina Nikšić, Ivana Orešković, Kristijan Petrić, Antonia Prebeg, Katarina Ratković, Nina Štefančić, Josip Vidmar, Mile Bašić, Monika Butić, Ivica Hećimović, Katarina Hećimović, Ivan Horvat, Danica Ivanišević, Danijela Ivanišević, Manuela Kolak, Natalija Kurteš, Antonela Marković, Ana-Maria Pintar, Antonela Radoš, Josip Rukavina, Lara Šop, Ante Tomljenović, Mario Uzelac

Krizmanici sa svojom župnom vjeroučiteljicom Leonardom Ružička.

DOLAZAK SV. NIKOLE U NAŠU ŠKOLU I ŽUPU

Djeca su sv. Nikolu dočekali u školi 6. 12. 2013., a u župnoj crkvi na Ličkom Osiku na 2. nedjelju došašća (8. 12. 2013.) dočekali Svetog Nikolu. Uz smijeh i veselje djeca su razdragano zapjevala i recitirala. Dobili su i darove.

POMAGATI JE LAKO!

Humanitarna akcija provodi se na nacionalnoj razini prikupljanjem prehrambenih i higijenskih proizvoda za socijalno ugrožene obitelji i pojedince, korisnike pomoći nad/biskupijskih Caritasa diljem Hrvatske. Akcija "Pomagati je lako!"

uključuje sve Lidlove trgovine u Hrvatskoj (84) i sve nad/biskupijske Caritasne, a realizira se tako da građani u Lidlu kupljene proizvode koje žele darovati odlažu u za to predviđeni prostor u trgovini, a Caritas ih raspodjeljuje korisnicima. Također, Lidl će po završetku ovogodišnje akcije korisnicima pomoći nad/biskupijskih Caritasa donirati 100.000,00 kuna u proizvodima. Humanitarna akcija „Pomagati je lako!“ traje od 22. listopada do 12. prosinca, gotovo 8 tjedana. Akcija se provodi treću godinu u nizu, a ovo je druga godina njena provođenja na nacionalnoj razini.

DANI KRUHA

U školi na Ličkom Osiku 9. 10. 2013. obilježili smo dane kruha. Tom prigodom zahvalili smo se Bogu na jesenskim plodovima.

Stolovi su obilovali kruhom, kolačima i slasnim voćem. Školskim hodnicima proširili su se opojni mirisi. Učenici naše škole održali su prigodan program. Svećenik je molitvom blagoslovio kruh i voće koje smo donijeli. Nakon blagoslova školski zbor otpjevao je zajedno s ostalim djelatnicima i učenicima škole pjesmu „Velik si“. Učenici su prigodnim recitacijama također pridonijeli ugodaju.

PONUĐI KRUHA

KADA GLADNOM PONUDIŠ KRUHA
NEKA TO BUDE SRCA ČISTA.
DA MU OSMIJEH OD UHA DO UHA
UGRIJE DUŠU I SLOBODNO BLISTA.

KADA NEKOM PONUDIŠ KRUH
POKUŠAJ TO SLOBODNO DATI,
I NE GLEDAJ KAKVOG JE RUHA
I MOŽE LI I ON ŠTO DATI.

PONUĐI KRUHA ONOM KOM' TREBA,
PONUDI KRUH ZA SPAS OD GLADI,
PA ĆEŠ IMATI BLAGOSLOV NEBA,
ŠTO KRILA DAJE SREĆI I NADI.

OSNOVANO HRVATSKO KULTURNO-UMJETNIČKO DRUŠTVO ŠIROKA KULA

U Širokoj Kuli je 14. prosinca 2013. osnovano Hrvatsko kulturno-umjetničko društvo Široka Kula. Osnivačka skupština je održana u 17.00 sati u PŠ Široka Kula.

U pro hladno predvečerje na osnivačkoj skupštini okupilo se u ugodnom prostoru školske učionice tridesetak entuzijasta. Na početku je nazočne pozdravio ravnatelj Škole Antonio Milinković, koji je svesrdno podržao ovu smjelu, hvalevrijednu inicijativu. Riječ je preuzela predsjednica Vijeća Mjesnog odbora Ivanka Vojvodić, srdačno pozdravila svoje Kuljane i goste, te predložila dnevni red. Tijekom skupštine je jednoglasno donesena Odluka o osnivanju Hrvatskog kulturno-umjetničkog društva Široka Kula, predstavljen je prijedlog Statuta koji je, nakon rasprave, jednoglasno prihvaćen, te su izabrani članovi tijela upravljanja. Odlučeno je da će Hrvatsko kulturno-umjetničko društvo Široka Kula biti upisano u registar udruga, a zastupat će ga Predsjednica Mandica Rukavina i dopredsjednica Ana Vojvodić. Molitvu blagoslova za osnivanje HKUD-a predvodio je župnik Luka Blažević.

Prije dvije godine u selu je otvorena škola koja je uz crkvu postala centar svih događanja. Osnivanjem HKUD-a život sela će se

dodatno obogatiti, a to je prilika za povezivanje, prvenstveno svih Kuljana raseljenih diljem Hrvatske i svijeta. Uz njegovanje kulturne baštine Široke Kule i svih okolnih mjesta, to je i glavna svrha osnivanja ovog društva.

Na kraju Hrvatskom kulturno-umjetničkom društvu Široka Kula možemo samo poželjeti uspješan rad i djelovanje, uz Božju pomoć i zagovor sv. Mateja i kulskih mučenika koji se sigurno u Nebu raduju kada mi živimo ljubav prema svojoj tradiciji, svome kraju i Domovini.

Svi zainteresirani koji bi htjeli doprinijeti radu HKUD-a ili sudjelovati u nekoj od sekcija (folklorna sekcija, tamburaška sekcija, pjevački zbor, literarna sekcija, dramska sekcija, likovna sekcija, etno radionica) mogu se javiti u Osnovnu školu u Ličkom Osiku i Župni ured Lički Osik. U planu je izrada web-stranice HKUD-a na kojoj će se nalaziti sve potrebne informacije.

Katica Marković

DAN SJEĆANJA NA VUKOVAR

Vukovaru, grade

Vukovaru grade, heroju moj
U tamnoj zori iznad Dunava još uvijek ponosno stoj.
Kako li ti naudiše, ne mogu ni pomisliti
Oh, to tvoje ranjeno srce ostaviše bez imalo srama.
Vukovaru, bio si grad bez noćne more
Ali tvoja ranjena krila poput Vučedolske golubice i dalje ponosno stoje.
Reci svima s ponosom da se hrvatski barjak vije
U duši ti je ukovana ratna bol, koja će te pratiti cijelog života tvog.
Gdje god bio, s ponosom reci da je heroj tvoga srca Vukovar
Ružne stvari zaboravi, a na vesele pomisli; nikad te zaboravit neću i uvijek ću ti zapaliti
svijeću.
Ako Bog da, bit ćeš kao nekada
Drag si nama Hrvatima uvijek bio, hrabar borac, uvijek mio.
Eto, to je sve, samo još dvije riječi za kraj- VOLIM TE! (Maja Prša, 7.a)

Vukovaru grade

Vukovar, nekada prekrasan grad
Pun igre, smijeha i veselja
Sada samo pusta želja
Zauvijek ćemo pamtit tvoj pad.

Sada simbol jada,
Nekad sretnog grada
Posvuda se mogao čuti smijeh
Kakav si ti počinio grijeh?

Slobodu si samo htio,
Svoju bol si uvijek krio,
Zauvijek nam sretan bio.

Ulica siva i pusta,
Nad gradom magla-crna i gusta.

O, Vukovaru grade, što se s tobom zbililo
Kao da si dobio krilo
Vinuo se u nebesa
I odletio bez traga- nestala sloboda našeg grada. (Maja Štefančić, 7.a)

Vukovar

Vukovar - grad koji je živio u patnji. Branitelji su tamo ostavili živote. Hrabro su branili svaki njegov dio. Vukovar je spasio Hrvatsku. Grad je obnovljen, ali rane ostaju, duboko urezane u pamćenje preživjelih branitelja, stanovnika i svih ljudi diljem Hrvatske. Žrtva koju je proživio samo je pokazala koliko je bilo hrabrih, odanih ljudi koji su htjeli zaštititi Vukovar i Hrvatsku. Moramo učiniti SVE da se žrtva Grada Heroja nikad ne zaboravi, nikad više ne ponovi. Vijori se Vukovarom crven, bijeli, plavi.

Petra Gabelica, 7.a

Vukovar

Vukovare, grade moj,
U mom srcu uvijek stoj.

Ti si onaj koji je najviše mučen,
Al` tvoj izgled nije stučen.

Danas, kad se sjetim tebe,
Srce me zazebe.

Za tebe zapalit ću svijeću
I nikad te zaboravit neću.

Mateo Prša, 4.r.

Hrabri grad

Vukovar je jedan hrabri grad koji je pao 18. studenog 1991. godine. On se borio za našu domovinu Hrvatsku. Osamdeset i sedam dana on nas je branio. Kad su ga Srbi napokon dokrajčili, saznali su za ljude u bolnici i odmah ih odveli ili ubili. Bilo je strašno. Posvuda je bila krv, ljudi su ležali mrtvi po ulicama, od zgrada su ostale samo ruševine. Mislili su da su ga osvojili, pa su zapalili hrvatsku zastavu. Govorili su da će zaklat ostale branitelje, što s njihove strane uopće nije bilo u redu. Sada je taj grad – grad palih anđela, VUKOVAR. (Ivona Poplašen, 7a)

DOBRI DUH ŠIROKE KULE

Tko je barem jednom bio na misi u Širokoj Kuli, upoznao je dobrog duha Široke Kule. Simpatičan starac, nekoć duge sijede kose i sijedom bradom, izgledom podsjeća na Isusa. Zove se Jure, a zovu ga Jurelica.

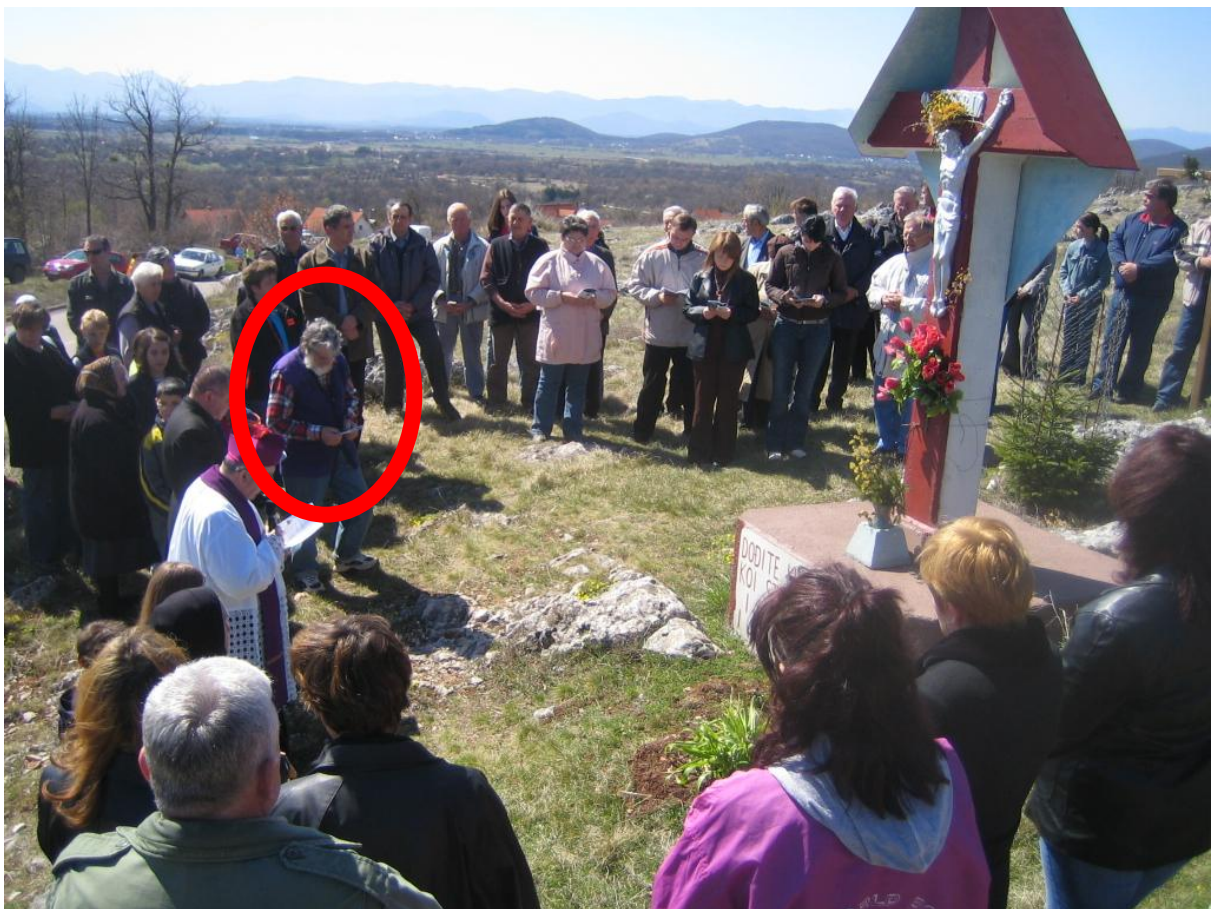
Rođen je i odrastao u Širokoj Kuli, a radni vijek proveo je u Švicarskoj. Pod stare dane opet se vratio u svoje rodno mjesto. Kao mlad nije posvećivao puno vremena vjeri, te je bio sklon mnogim nepodopštinama. Vrativši se u mirovinu doživio je poziv vjere te se počeo njoj posvećivati.

Ogradu svog dvorišta ispisao je Božjim zapovijedima, a ulaz u dvorište krase Bogorodica. Na krov kuće ispisao je početak najljepše Marijine molitve. Obližnje brdo, simboličnog naziva Karaula, ispunio je postajama križnog puta, čije betonske križeve nosio je na vlastitim leđima. Kod četvrte postaje napravio je pojilište za divlje životinje. Obilazeći postaje nailazi se na tragove divljih životinja što uz prekrasan pogled daje poseban doživljaj križnog puta. Tako nam je naš dobri duh omogućio poseban susret s Bogom. Križni put završava na vrhu gdje je veliki križ s vatikanskom zastavom, šterna s pitkom vodom i drvena klupica za umorne noge s koje pogled puca na sve strane. Tu je Bogorodica, Isus na križu i naravno opet rukom ispisane molitve.

Njegovi posjeti crkvi u zadnje vrijeme nisu baš redoviti jer je sve stariji i bolesniji. Kada dođe na misu, ističe se najglasnijom molitvom i pjesmom.

Njegov duh će još dugo živjeti u njegovim djelima.

Lucija Orešković

Pismo čitatelja (Preuzeto sa: Danas.hr - 17. 12. 2013.)

POBIJEDIMO VEĆ JEDNOM KRIVU POLITIKU, A NE LJUDE

"Vidim, cijela Hrvatska danas se zadovoljava iznošenjem vlastitog stava o 'slučaju Šimunić'. Lijepo, krasno je da se može iznositi vlastiti stav. Imamo valjda 4,4 milijuna jasnih stavova plus dijaspora. Je li to dovoljno? Možemo ih vrlo lako objediniti u tri grupe: Fuj Šimunić, Bravo Šimunić i Glupo i nepotrebno, ali...

I eto nas učas tamo gdje smo bili 1941. – partizani, ustaše i domobrani. Kad dođe stani-pani, ovi treći će se razdijeliti na pret-hodne dvije grupe. Odakle, za ime svijeta, toliko formalina?

Naš premijer Zoran 'Deep Throat' Milanović rekao je prekjučer: 'Mi nemamo alternative, mi smo dobri, a oni su loši.' Vidi li itko što se zapravo zbiva? Vidi li itko da Joe nije samo jedan, ne pretjerano obrazovani, nogometaš specifičnog podrijetla? Vidi li itko u tom prizoru izraz lica tako očigledno oslobođene frustracije prigušivane kroz nekoliko generacija, dok u transu pobjede i zenita karijere na glavnoj domovinskoj areni svršava u zajedništvu s desetak tisuća podjednako frustriranih i neobrazovanih koji su od roditelja u naslijeđe baštinili samo frustracije i zablude? Čujete li huk sa svih hrvatskih stadiona? Primjećujete li grafite? Urezano 'U' na svakom trećem maksimirskom i sljemenskom stablu?

Je li dovoljno reći – mi smo dobri, a oni su loši

Čujete li tamburaše na većini hrvatskih svadbi i pijanki iza ponoći? Znete li u što se

kunu rijeke klinaca kad odlaze s cajki? Pa ako ste primijetili nešto od ovoga, pitam, je li dovoljno reći - mi smo dobri, a oni su loši? Da, možemo stati na tome, kao što, uostalom, već stotinjak godina i stajemo. Možemo se uzdati u snagu svoje polovice, pa ići do novih jasenovaca i bleiburga.

Ili možda možemo napraviti maleni koracić naprijed, kao što su ga napravila najuspješnija društva, pa konstatirati da barem polovica našeg društva baštini duboku frustraciju povijesnih luzera, prenoseći s generacije na generaciju autistični prkos činjenicama, koji je to jači što im se više ponavlja – mi smo dobri, a vi ste loši; mi smo pobjednici, a vi ste gubitnici! Nije to tako teško za shvatiti. Imamo svježi primjer poraženih hrvatskih Srba, kojima se danas referendumom poručuje – mi smo dobri, a vi ste loši.

Izvućimo figu iz džepa

Mi smo većina, a vi ste manjina. Mi smo pobjednici, a vi ste gubitnici. Nije velika razlika između odnosa većine i manjine, pobjednika i poraženih. Većina treba brinuti o manjini, pobjednici o poraženima. Zašto je to tako važno? Zato što u pametnim društvima poražene i pobjedničke su ideje i politike, a ne ljudi ili cijeli narodi.

Pa izvućimo tu figu iz džepa već jednom, prestanimo čuvati perkoviće i bleiburge i napišimo konačno zakon kojim ćemo jasno zabraniti taj "Za dom spremni", jer je minimum civiliziranosti da ga zakonom zabranimo.

Zaštitimo i ćirilicu i osjećaje ratom najpogođenijih krajeva, jer je minimum civiliziranosti da ih zaštitimo. Ne rješavajmo problem stadiona stišavanjem tona u reportažnim kolima. Pobjedimo već jednom krivu politiku, a ne ljude.

Počnimo se aktivno baviti time kako da nasljednike luzerske politike iz prošlosti pretvaramo u pobjednike politike sadašnjosti. Jer svatko ima pravo na tu šansu. I jer će svima biti bolje. Ni sto FIFA ovog svijeta neće to riješiti umjesto nas.

Kao ni zauzimanje strana na Fejsbuku".

ŽUPA SV. JOSIP LIČKI OSIK

KRŠTENI U 2013.

1. Lisa-Klara Isakovi, kći Almira i Anice rođ. Mađarac
kršten na 7. travnja 2013.
2. Ana Radošević, kći Marka i Elvire rođ. Durmić
krštena 21. travnja 2013.
3. Nikolina Orešković, kći Stjepana i Rozmeri ro
krštena 27. travnja 2013.
4. Kristina Zalović, kći Anamarije Zalović
krštena 1. svibnja 2013.
5. Leo Bubnjić, sin Miše i Dragane rođ. Jelinić
kršten 12. svibnja 2013.
6. Ivana Orešković, kći Željke Orešković
krštena 25. svibnja 2013.
7. Lovro kreković, sin Ivana i Ane rođ. Božić
kršten 26. svibnja 2013.
8. Ivano Miličević, sin Nedeljka i Ankice rođ. M
kršten 23. lipnja 2013.
9. Josip Šarić, sin Ivice i Katarine rođ. Biljan
kršten 7. srpnja 2013.
10. Adisa- Davorka Mahmutović, kći Admira i Matije rođ. Tomić
krštena 4. kolovoza 2013.
11. Lucija Pavičić, kći Josipa i Marijane rođ. Šimac
krštena 24. kolovoza 2013.
12. Toma Nekić, sin Ivana i Marine rođ. Vuković
kršten 25. kolovoza 2013.
13. Tomislav Borovac, sin Zdravka i Sanele rođ. Josić
kršten 9. rujna 2013.
14. Marija Agatić, kći Mladena i Ivane rođ. Drenovac
krštena 9. rujna 2013.
15. Kristijana Špoljarić, kći Željka i Ivane rođ. Sudar
krštena 12. listopada 2013.
16. Iva Vučetić, kći Marka i Indire rođ. Adijanović
krštena 24. sudenog 2013.

VJENČANI U 2013.

1. 22. lipnja 2013. Marko Štakić i Katarina Vukmirović
2. 17. kolovoza 2013. Ivica Klobučar i Katarina Čorak
3. 17. kolovoza 2013. Slađan Papić i Tamara Jovanić
4. 21. rujna 2013. Mile Starčević i Ivana Butković
5. 19. listopada 2013. Tomislav Tendžera i Martina Milković
6. 16. studeni 2013. Ivan Stilinović i Tatjana Marinac

UMRLI U 2013.

1. 3. siječnja Manda Stilinović rođ. 1933. Budak
2. 9. siječnja Anka Šimac rođ. 1930. Kosinjski Bakovac
3. 9. siječnja Joso Rendulić rođ. 1930. Lički Osik
4. 11. veljače Nikica Crnković rođ. 1970. Gospić
5. 20. veljače Marija Butković rođ. 1928. Podoštra
6. 28. veljače Marija Šutić rođ. 1928. Mušaluk
7. 12. ožujka Matija Biljan rođ. 1909. Kosinjsko Brdo
8. 14. Ožujka Ana Jamičić rođ. 1922. Budak
9. 21. ožujka Ana Delač rođ. 1926. Kosinjski Bakovac
10. 30. ožujka Mandica Grgurić rođ. 1924. Kosi nj
11. 1. travnja Mile Katalin rođ. 1938. Kosinj
12. 7. travnja Ivan Biljan rođ. 1937. Mušaluk
13. 29. travnja Mile Ratković rođ. 1929. Lički Osik
14. 13. svibnja Sanja Šabanagić rođ. 1976. Osijek
15. 26. svibnja Ivan Fajdić rođ. 1953. Budak
16. 6. lipnja Stjepan Librić rođ. 1952. Samobor
17. 11. lipnja Lucija Dasović rođ. 1961. Gospić
18. 2. rujna Jeka Antonović rođ. 1940. Mušaluk
19. 19. rujna Josip Orešković rođ. 1936. Novoselija
20. 3. listopada Roža Hećimović rođ. 1937. Široka Kula
21. 27. listopada Ivo Kljajić rođ. 1941. Bosanski Brod
22. 8. studeni Joso Bukovac rođ. 1931. Urije

Župa sv. Mateja Široka Kula ove godine nema krštenih, vjenčanih ni umrlih.

DAROVI ZA CRKVU (od zadnjeg broja Providnosti)

36. Ive i Nada Butković, Lički Osik	400kn
37. Kata i Joso Holjevac, Mušaluk	50 CHF
38. Mate Rendulić, Vulšić	100kn
39. Vanja Lulić, Lički Osik	100kn
40. Manda i Ivica Šimatović, Zagreb	400kn
41. Petar Vojvodić, Čakovec	1000kn
42. Ivan Horvatović Braja, Mušaluk	500kn
43. Marijan Bešić, Urije	200kn
44. Zvonko Knežević, Lički Osik	200kn
45. Milka Kljajić Mušaluk	400kn
46. Robert Pešava, Lički Osik	200kn
47. Jozo Barić, Lički Osik	200kn
48. Tihomir Starčević, Lički Osik	200kn
49. Marija i Jure Nikšić, Vukava	500kn
50. Vera Narančić, Osijek	200kn
51. Marija i Ivan Lulić, Lički Osik	200kn
52. Ivana Đapić L. Osik	50kn za Caritas
53. Ankica Ajduković Budak	2000kn
54. Drago Šop L. Osik	150kn
55. Stjepan Grospić Gospić	50Eur
56. Nikola Nikšić Nina Vukava	100Eur
57. Mande i Ante Ratković, L. Osik	150 kn i 100 kn za Caritas

Jesensko skupljanje plodova Dar za sjemenište 2013.

MUŠALUK

Darovi krumpir i drugo... Martin Hećimović, Nikola Horvatović, Frane Horvatović, Ante Potnar, Jure Potnar, Manda Potnar, Ivica Crnković, Mate Štimac, Lucija Štimac, Tome Lulić, Ivka Binički, Marija Murgić, Jure Bešić, Ivan Holjevac, Joso Šimatović, Marko Radošević, Luka Lisac, Ljuba Orešković, Nikola Biljan, Joso Biljan, Nada Biljan, Stipe Lisac, Pave Biljan, Pave Butković, Ante Butković, Mile Butković, Kata Šimatović, Ante Butković, Milka Butković

Darovali u novcu Joso Potnar 100kn, Milka Potnar 50kn, Katica Rukavina 50kn, Manda Horvatović, 100kn, Ivan Horvatović Braja 50kn, Luca Perša 50kn, Katica Crnković 20kn, Mara Klobučar 100kn, Ante Horvatović 50kn, Nikola Holjevac 100kn, Zlata Šimatović 50kn, Božo Radošević 50kn, Marinka Biljan 100kn, Ivo Kljajić 100kn, Drago Lisac 100kn, Joso Štimac 100kn, Kate Štrković 100kn, Draga Perčević 100kn, Petar Perčević 100kn, Joso Došen 100kn, Ivan Orešković 70kn, Katica Butković 100kn, Beba Butković 100kn, Ante Biljan 100kn, Kata Biljan 100kn

VUKŠIĆ

Darovi krumpir i drugo... Ivan Jurković, Joso Zalović, Marija Ratković, Nikola Rendulić, Nikola Rendulić, Mate Rudelić, Milan Rast, Marija Pavletić, Ante Prša

Darovali u novcu Jasna Vidović 100kn, Vlado Dasović 100kn, Josip Delač 100kn, Petar Milković 100kn

LIČKI OSIK

Darovi krumpir i drugo... Stipe Štimac, Mile Krbavac, Ankica Ratković, Ivica Došen, Mandica Katalin, Slavica Biljan, Stipe Ratković, Ivan Butković, Nikola Nikšić, Mile Šušić, Milan Delač, Marija Lisac, Ante Ratković, Marko Ratković, Martin Orešković, Ivana Bilen

Darovali u novcu Manda Antonović 100kn, Luca Krbavac 100kn, Franka Lulić 100kn, Drago Šop 100kn, Kata Ratković 100kn, Nikola Šimac 100kn, Nina Grgurić 100kn, Gojko Marušić 100kn, Mira Lisac 100kn, Josip Pleša 100kn, Jure Ratković 100kn, Ive Adamović 100kn, Joso Lisac 100kn

BUDAK

Darovi krumpir i drugo... Vladimir Borčić, Nikola Lulić, Niko Ćutić, Kata Fajdić, Ivan Sokolić, Nikola Sokolić, Joso Fajdić, Ivan Fajdić, Stjepan Starčević, Manda Fajdić, Zdenka Fajdić, Stipe Bubaš, Ive Stilinović, Mirko Fajdić, Joso Božić, Milan Nikšić, Marija Sokolić, Ramo Ramadan Babić, Mićo Pa-

vičić, Luka Šarić, Ante Jamičić, Nikola Krpan, Tome Crnković, Zvonko Crnjak, Ivan Jamičić, Pajo Jelić, Dragan Crnković, Kata Serdar, Ivan Butković

Darovali u novcu Jure Sokolić 100kn, Stipe Lenić 100kn, Jure Lenić 100kn, Joso Novačić 50kn, Pajo Stilinović 100kn, Jure Fajdić 100kn, Mile Šušić 100kn, Mile Adamović 100kn, Ivan Cvetržnik 100kn

OSTROVICA, NOVOSELIJE, URIJE

Darovi krumpir i drugo... Marijan Bešić, Ivan Bukovac, Nikola Jergović, Manda Perković, Ivan Starčević, Iva Ratković, Ivan Maras, Milan i Ankica Uzelac, Luja Mesić, Ljuba Čorak, Milan Butković

Darovali u novcu Milan Nikšić 100kn

ŠIROKA KULA I KULSKA CESTA

Darovi krumpir i drugo... Jure Nikšić, Marko Nikšić, Robert Nikšić, Mate Nikšić

Darovali u novcu Ivan Nikšić Ivalj 100kn, Ivan Hećimović 50kn, Matija Nikšić 50kn, Jure Nikšić 200kn, Manda Nikšić 100kn, Mandica Bukovac 50kn, Ivanka Vojvodić 100kn, Milan Matanić 50kn, Mile Nikšić 100kn

NASELJE LIČKI OSIK

Darovi krumpiri i drugo... Marko Ratković

Akcija branja krumpira. Treću godinu za redom Caritas provodi akciju sadnje i ubiranja krumpira za portebe siromašnih, pučke kuhinje i drugih.

RASPORED BOGOSLUŽJA ZA BOŽIĆNE BLAGDANE

POLNOĆKA	Utorak., 24. 12. 2013.	21.30 23.30	ŠIROKA KULA LIČKI OSIK
BOŽIĆ	Srijeda, 25. 12. 2013.	9.00 11.00	ŠIROKA KULA LIČKI OSIK
SV. STJEPAN	Četvrtak, 26. 12. 2013.	11.00	LIČKI OSIK
SV. IVAN	Petak, 27. 12. 2013.	8.00	LIČKI OSIK
SV. OBITELJ	Nedjelja, 29. 12. 2013.	9.00 11.00	ŠIROKA KULA LIČKI OSIK
NOVA GODINA	Srijeda, 1. 1. 2014.	9.00 11.00	ŠIROKA KULA LIČKI OSIK
2. NED. PO BOŽIĆU	Nedjelja, 5. 1. 2014.	9.00 11.00	ŠIROKA KULA LIČKI OSIK
TRI KRALJA	Ponedjelj., 6. 1. 2014.	9.00 11.00	ŠIROKA KULA LIČKI OSIK
KRŠTENJE GOSP.	Nedjelja, 12. 1. 2014.	9.00 11.00	ŠIROKA KULA LIČKI OSIK

Raspored blagoslova obitelji

RASPORED BLAGOSLOVA OBITELJI

27. 12. 2013. petak	- MUŠALUK
28. 12. 2013. subota	- MUŠALUK
29. 12. 2013. nedjelja	- LIČKI OSIK (Kosnjska ul. od groblja prema crkvi)
30. 12. 2013. ponedjeljak	- BUDAK
31. 12. 2013. utorak	- VUKŠIĆ do crkve
2. 01. 2014. četvrtak	- ŠIROKA KULA i KULSKA CESTA
3. 01. 2014. petak	- NASELJE
4. 01. 2014. subota	- NASELJE
6. 01. 2014. ponedjeljak	- OSTROVICA, NOVOSELJA i URIJE

Nastojmo da prilikom pohoda obitelji cijela obitelj po mogućnosti bude na okupu. Neka na stolu bude svijeća, blagoslovljena voda i križ. Tko nije u mogućnosti primiti blagoslov naznačenog dana neka se javi župniku za naknadni blagoslov.